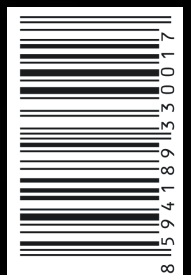

YOUNGER

I. / DUBEN 2019 / 35,-

10. ROČNÍK

BUS//FEST

27. DUBEN 2019

Colours
OF OSTRAVA

THE CURE • **FLORENCE**
+ **THE MACHINE**

RAG 'N' BONE MAN • **YEARS & YEARS**

ROSALÍA • **MØ** • **ZAZ**

MOGWAI • **JOHN BUTLER TRIO** • **MARIZA** • **XAVIER RUDD**

ÓLAFUR ARNALDS • **TOM WALKER** • **RICHIE HAWTIN CLOSER**

SHAKA PONK • **LEWIS CAPALDI** • **HIROMI** • **CALYPSO ROSE**

LOLA MARSH • **KRONOS QUARTET** • **CORY HENRY & THE FUNK APOSTLES**

20 SCÉN
130 KAPEL
350 PROGRAMŮ

OLOMOUČSKÝ
MAJÁLES
POP UP

YOUNGER

Šéfredaktorka:
Lýdie Hájovská
(lydie.hajovska@younger.cz)

Inzerce:
Stanislav Hložek
(stanislav.hlozek@younger.cz)

Fotografové:
Marek Klenotič
Mirek Žbirka

Redakce:
Hana Bukáčková
Lýdie Hájovská
Josef Martínek
Filip Vahala

Editoři:
Pavel Bobek
(pavel.bobek@younger.cz)
Lucie Bílá
(lucie.bila@younger.cz)

Ředitel distribuce:
Michal David

Tiskne:
tiskárna Budík, a. s.

Younger vychází za podpory
Ministerstva Kultury České
republiky.

Měsíčník, ročník č. 1, 1. číslo
vyšlo 18. 4. 2019

Vážení čtenáři a posluchači mladé scény,

právě držíte v rukou historicky první číslo časopisu Younger. Pokud jste sáhli po tomto výtisku čistou náhodou, dovolte, abychom se krátce představili. Plátek Younger se bude zaměřovat na mladou českou hudební scénu, tudíž na našich stránkách narazíte na rozhovory s nadějnými kapelami, reportáže z koncertů, pozvánky na hudební akce, komentáře hudebních kritiků, a samozřejmě nebudou chybět ani novinky ze světa hudby.

Mezi našimi redaktory najdete zkušené hudební novináře, především jsme ale rádi, že se zároveň můžeme označit také nálepkou ‚hudební nadšenci.‘ Pevně věříme, že náš měsíčník si své místo v rybníčku českých periodik najde a bude vás, naše čtenáře, bavit stejně jako nás v redakci.

První číslo vykopáváme s komentářem o hudebnici Zofie Dares, rozhovorem s šumperskou kapelou Trocha klidu a reportáží z koncertu Lenny. Na své si přijdou také posluchači kapely The Atavists, se kterými nabízíme rozhovor, či recenzi hudby Jakuba Ondry.

Příjemné čtení a dobrý poslech vám přeje

Lýdie Hájovská,
šéfredaktorka

Obálka:
Mirek Žbirka

Žofie Dařbujánová debutuje se svým sólovým projektem jako Zofie Dares

Mydy Rabycad patří aktuálně k nejtalentovanějším tuzemským mladým formacím a nejzřejmějším vývozním artiklům. Pro mnohé tak mohlo být překvapením, když po nabitě podzimní "What is Mydy Rabycad? Tour" přišla na sklonku loňského roku se sólovkou jejich zpěvačka Žofie Dařbujánová. Ta vystupuje coby Zofie Dares, tedy pod pseudonymem, který vznikl už během prvních zahraničních turné s domovskou kapelou, a novým projektem si tak splnila svůj dlouholetý sen.

Název alba "High On Being" vychází z textu písně "Garden Of Eden", která je jedním ze šesti songů z debutové kolekce. Na té spolupracovala s kolegy Tomášem Konůpkou a Nèro Scartchem, Ondřejem Slánským, ale i pianistou Ond-

řejem Pivcem, violocellistkou Barborou Holou nebo brooklynským gospelovým sborem.

Texty Dares zaměřila na osobní příběhy, objevování sebe sama i každodenní radosti ze života, a to z prostého důvodu. "Momentálně procházím ideálním rozpoložením, kdy už jen nenadávám a nestěžuju si, ale hlavně se snažím naučit se víc si užívat hezkých věcí a momentů, i když jich třeba zrovna moc není. Zkrátka najít vždycky něco pozitivního, ačkoliv zrovna procházíte peklem," říká.

Hana Bukáčková

Lenny rozsvítila U-klub

Ve středu 5. října se v olomouckém U-klubu konal koncert nadané české zpěvačky s typickým chraplákem – Lenny. Dvaadvacetiletý Objev roku 2013 vyprodal celý klub s debutovou deskou Hearts.

Jakmile se rozezněly první tóny písně „Lover,“ na pódium vtrhla smršť v podobě skákající kudrnaté zpěvačky a její kapely. Ondra Fiedler, zpěvaččin kytarista a producent, vystřídal

za dobu koncertu několik druhů kytar, včetně ukulele. Bubeník Adam Vychodil zase v jednu chvíli překvapil obléčením Darth Vadera.

Jak koncert pokračoval, Lenny hrála v doprovodu kapely, ale i sama s vlastním klavírním doprovodem. Střídaly se písně rychlé a rytmické, při kterých skákala, a pomalé melodické ploužáky. Nechyběla ani spousta světelných efektů, v jednu chvíli dokonce sama diváky poprosila, aby zapnuli své mobilní svítilny a pomohli tak k doladění výsledného efektu. Při jedné písni s ní také vystoupil její předskokan Jakub Ondra. „Kubu skutečně obdivuju,“ vysvětlila volbu svého předskokana.

Lenny je dcerou zpěvačky Lenky Filipové, se kterou občas také vystupuje. Vydala již dvě EP „All my love“ a „Fighter“ a letos odpromovala s titulem bakalář na britské univerzitě v oboru songwriting. „Hearts“ je její první plnohodnotnou deskou se kterou nyní pořádá turné s osmi zastávkami po ČR.

A co nás překvapilo na koncertě nejvíc? Bezprostřednost jak samotné Lenny, tak i Jakuba Ondry, jejich celková připravenost, propracovanost detailů a také široké věkové spektrum publika. Mohli jste zahlédnout studenty, náctileté slečny, manželské páry, ale i starší dámy. Pokud si nejste jistí, jestli máme u nás výjimečné a nadané interprety, pak doporučuji k poslechu právě Lenny. Určitě vás nadchne.

Lýdie Hájovská

YOUNGER

Muzikantská duše je v jádru u všech stejná, myslí si kapela Trocha klidu

Nová a svěží formace na české poprockové scéně Trocha Klidu v současnosti boduje se singlem „Šou - mou“, jehož klip atakuje hranici již 90 tisíc zhlédnutí. Zakládající členové Daniel Holý a Michal Majkl Jurička v rozhovoru prozradili, proč přibrali další členy nebo jací jsou na pódiu a mimo něj.

Jak vůbec vznikl název Trocha Klidu?

Michal: Je tam zabudovaná trocha k lidu - toho se držíme. Chceme, aby si s námi lidi mohli užít, uvolnit se a zazpívat si.

Daniel: Přišlo to přirozeně, žádné dlouhé dohadování a miliony variant.

Začínali jste hrát jenom ve dvou. Kdy a proč jste začali přibírat další členy?

Michal: Přibližně před třemi roky to začalo. Chtěli jsme mít větší grády.

Daniel: Stát na velkém pódiu a nemít oporu v rytmické sekci je poměrně těžká disciplína, když jste dva. Na začátku nás to naučilo jeden druhému naslouchat, což byl pro pokračování kapely základ. Navíc jsme si vždycky přáli být spíš jako Chinaski než jako bratři Nedvědi.

Co děláte, když zrovna nehrajete?

Daniel: Studuju v Olomouci práva, družím se s ostatními flinky a floutky, obrážím festáky a koncerty. Nepravdělně se objevuju v šumberském nízkoprahovém klubu pro děti jako lektor zkušebny.

Michal: Já studuju zpěv a kytaru na konzervatoři v Olomouci, hrozně se mi líbí různé druhy umění od pohybu přes výtvarno, fotku, herectví až po hudbu a Dádu Patrasovou.

Kdo jsou osobnostně Dan a Michal na pódiu a mimo něj?

Daniel: Majkl je ten stabilnější z nás, nic moc ho nerozhází, ne-

Trocha Klidu

Mladá poprocková kapela pocházející ze Šumperku vydala v roce 2017 své debutové album s názvem „Trocha k Vám“. Letos muzikanti prorazili se singlem „Šoumou“, produkovaným Ondřejem Fiedlerem. Klip k němu natočil režisér Vladimír Špička. K zakládajícím členům Danovi Holému a Michalu Juříčkovi se přidali bubeník Alois Pospíšil a basák Matěj Korger. V současnosti spadají pod RedHead Music, dceřinou společností vydavatelství Warner Music.

chce si povídat o tom, jaký to bude, až budem hedlajnovat největší festáky, protože si drží pokoru a bude se o tom bavit, až se to stane. Často se do něčeho zabere, a než začne vnímat, je potřeba do něj párkrát štouchnout. Stejně na něj nedám dopustit.

Michal: Dan je mimo stage hovořivý, hrozně vtípný týpek a kámoš. Na pódiu je to samý, akorát u toho křičí na lidi.

Prozradíte všem laikům, jak probíhá práce na singlu, jako je „Šoumou“?

Michal: Píseň „Šoumou“ začala vznikat, když jsme se s Danem zrovna shodli, že z nás poslední dobou nevylezlo moc songů. Projel jsem si SMSky, co dostávám, když je Dan opilej, a bylo tam mě-

šíc starý „show mou“. Napadlo nás, že to může být song o tom, jakým způsobem se snažíme zapůsobit na holky. Vzal jsem do ruky kytaru, vymysleli jsme hlavní hook a hrozně jsme se u toho nasmáli. Pak nám to leželo v hlavě, mě cestou do školy napadlo, že k „Šoumou“ se nějak foneticky hodí King Kong, a postupně jsme to poskládali jako puzzle. Udělali demo s mistrem Aloisem (bubeníkem - pozn. red.) a to se přes jednoho z našich vedoucích v labelu dostalo k Ondřeji Fiedlerovi, se kterým jsme to pak dotáhli až úplně do finální podoby, kterou teď znáte.

Daniel: Největší zážitek jsme měli asi z natáčení klipu, kde bylo opravdu všechno, co nás spolu s režisérem Vladimírem Špičkou napadlo.

Jak se pracuje s jedním z nejlepších českých producentů, jakým Ondra Fiedler bezpochyby je?

Daniel: Myslím, že muzikantská duše je v jádru u všech stejná, takže i když jsme se viděli s Ondrou poprvé, nebyl žádný problém v komunikaci a všechno šlapalo, jak má.

Michal: Je to super šikovnej týpek s nekompromisním vkusem a obřím úspěchem. Byl jsem na něj hrozně zvědavý a strašně rád ho pozoroval u práce.

Filip Vahala
foto: Marek Klenotič

Jakub Ondra nepotřebuje nálepku „český Ed Sheeran“, už na první desce je skvělý autor

Ze Staroměstského náměstí, kde začínal jako pouliční umělec, to Jakub Ondra dotáhl až k vydání desky u německého labelu. A i když ani nyní nepřestává vystupovat na ulici, jeho prvotina je tím nejlepším důkazem, že už rozhodně není jedním z mnoha.

Jakubovi především svědčí zpívání v angličtině, ve které zní mnohem přirozeněji než v mateřštině a vyniká v ní jeho barva hlasu. I když se ještě před nedávnem považovalo za odvážné, když český zpěvák zpíval výhradně anglicky, dnes přestává být cizí jazyk pro domácí umělce handicapem. Ti tak mají šanci oslovit i publikum v zahraničí, jako se to povedlo Jakubovi Ondrovi v Německu, kde jeho singl On The Menu bodoval v hitparádách.

Píseň, díky které se Jakub odrazil k vydání desky pod německým vydavatelstvím, ale paradoxně na debutu Old Town Square není. Možná že žádná z dvanáctky zařazených skladeb nemá tak hitové předpoklady jako ona, zpráva, kterou svým vyzněním dávají dohromady, je ale stále zřejmá: takhle zní písničkář 21. století.

CHYTLAVOST JAKO BONUS

Melodie, které album zdobí, se totiž neopírají jen o jeden nástroj ani nejsou zaměnitelné s tvorbou jakéhokoliv jiného českého zpěváka. Třeba singl Every Song je přesně tím typem písně, kterou chcete slyšet z rádia, protože je z ní patrné, s jakou hravostí ve studiu vznikala. Není z ní cítit strojovost ani účelnost, která tak často provází české rádiové hity. Chytlavost není

v případě Jakuba Ondry kalkulem, ale příjemným bonusem jeho autentického projevu. Jeho písním s tradičními tématy, jako jsou láska, dospívání a poznávání světa, tak nehrozí, že by spadly do šedého průměru.

Vůbec přitom není nutné Ondru škatulkovat jako „českého Eda Sheerana“, přestože neskrývá, že britský písničkář je pro něj vzorem a některé kousky mohou Sheeranův rukopis evokovat. Platí to zejména, když se v Unsure pustí do rapu, přesto je Kubův „podpis“ už teď, u první desky, rozpoznatelný, což pro něj znamená velkou výhodu do budoucna. Skvělých zpěváků u nás totiž běhá spousta, jsou to ale většinou ti s dovětkem „songwriter“, kteří se vyčlení z davu.

Sympatie si navíc Jakub zaslouží i za to, že ač se momentálně soustředí na německý trh, zůstává věrný českým názvům, a tak se hned první skladba na albu jmenuje Praha a padne v ní dokonce i pro cizince těžko vyslovitelné slůvko Petřín. Jakub Ondra se zkrátka nestydí za to, že je „náš“. A je to dobře: patří totiž mezi několik nesmírně talentovaných mladých tváří, díky kterým se české pop music blýská na lepší časy.

Josef Martínek

Z naší zkušebny se neplánovaně stalo muzeum starých východoněmeckých kláves, říkají The Atavists

Co mohou mít The Atavists společného s Hentai Corporation? Turné, pojetí muziky a oblíbené interprety, ale i snahu dělat věci naplno. A také label BiggBoss. U toho prvně jmenovaní vydali album *Lo-Fi Life*, které je pestřejší než jejich debut a na kterém "věští budoucnost rock'n'rollu z encyklopedie popu minulého století". Frontman Adam Krofian prozradil, že na desce uslyšíme různé typy varhan, které shání po "smeťácích".

Momentálně jedete turné s bouřliváky Hentai Corporation. Jak si ho užíváte?

Je úplně skvělý. Samozřejmě je to trochu náročný fyzicky i psychicky. S klukama jsme si dobře sedli, to je hlavní. Mám velkou radost, že jedeme právě s nimi.

Jak k této spolupráci došlo?

Několikrát jsme se potkali na akcích a tam se začal tenhle nápad rodit. Domlouvání turné pozdržel fakt, že jsem měl jet pracovně na rok do Kanady, ale nakonec to nedopadlo. Jsem ale rád - jak se říká, všechno zlé je pro něco dobrý. Nejsem v Kanadě, ale jedu turné. (úsměv)

V čem jste si s Hentai Corporation blízcí?

Pojetím muziky, máme rádi podobné věci a interprety a snažíme se to dělat naplno. Jsme si blízcí i pracovním ethosem.

Přešli jste pod label BiggBoss, stejně jako Hentai. Jak jste s touto změnou spokojeni?

Tenhle label se nám vždy líbil tím, co dělá. Mám rád třeba WWW a desky Vladimira 518. Oslovil nás Kuba Kaifosz, který tam má na starosti veškerou kytarovou muziku. Plácli jsme si rychle, protože byly

jasně nastavené podmínky. Nechali nám svobodu jak ve vizuálech, tak v hudbě. Jsem velmi spokojený.

Co říkáš na to, že BiggBoss už nejde vyloženě hiphopovou cestou?

Podle mě je to super. Vladimír ví, co dělá, a snaží se diverzifikovat činnost labelu. Chce to mít barevný a to je pochopitelný.

Bývá práce na tracklistu náročná?

U první desky to bylo paradoxně jednoduchý. Tracklist jsem poskládal podle živého koncertního playlistu - podle toho, jak střídám kytary. Písničky se stejnou kytarou mám totiž sloučený k sobě. (smích). Ale u druhé desky jsme si s tím hráli dlouho. Na tom, že je tracklist vyvážený, má lví podíl právě Kuba.

První deska byla kritikou hodnocena kladně, bylo proto těžší dělat s tímto vědomím a očekáváním veřejnosti tu druhou?

Snažil jsem se, aby druhá deska na první navázala, aby nebyla stejná. Písničky na první album byly hotové rychle - během měsíce. Druhá deska vznikala jinak a bylo to víceméně postupný. Strávil jsem na ní víc času než na Bad Times. Je to víc melodický a popový, a to aniž bychom to prvoplánově chtěli.

Celou desku budeme hrát naživo od začátku až do konce na release party, která se uskuteční 24. května v pražském Café V lese.

Na Facebooku jsi uvedl, že jste při natáčení používali věci ze smeťáků. O co šlo?

Rád používám starý polozapomenutý nástroje, který nejsou na tento typ muziky stavěný, ale jejich zvuk mě baví. Dost často je sháníme na smeťáku nebo po různých bazarech. Používáme třeba starý klávesy z východního Německa. Špatně se to shání, ale vyplatí se to, mají specifický zvuk. Jsou ale bohužel velmi poruchové, máme proto asi osmery. Z naší zkušebny se neplánovaně stalo muzeum starých východoněmeckých kláves (smích).

Co nejzajímavějšího jsi zatím sehnal?

Sehnal jsem asi jediný funkční kus československých varhan Jolana Combo ze šedesátých let. Vypadají jako pojízdná rakev a mají naprosto bizarní, hororový zvuk. Představa, že byly v obřadní síni a hrály někomu u sňatku, je groteskní. Není divu, že je u nás tolik rozvodů.

Hana Bukáčková

music is science
23-28 4/2019

6. 5. Café V lese
Krymská 12, Praha
vstup zdarma

Startér Showcase

hitparáda
neobjevených živě

WATCH & KNOW
23-28 4/2019

www.afo.cz

